

65. Aftt. Udkastets § 31:

Skibe, som til den Tid, da Loven træder i Kraft, alt ere dansk Eiendom og som saadanne forsynede med det hidtidige Nationalitetsmærke samt opførte i et af de hidtidige Skibsregistre, og hvis Maalebrevs Gyldighed ifølge de tidligere derom gjældende Bestemmelser er udløbet, skulde være Registrering m. v. underkastede efter nærværende Lovs Bestemmelser.

Skibe, der ere i Besiddelse af endnu gyldige Maalebreve, udsærbige i Genhold til de hidtil gjældende Forskrifter, kunne paa skriftligt Forlangende derom til et Registreringscontoir blive registrerede efter nærværende Lovs Bestemmelser, ved hvilken Leilighed det tidligere Maalebrev bliver at aflevere.

66. Aftt. Udkastets § 32: (af Udvælget foreslaaet at udgaae):

Indtil Registrering m. v. efter nærværende Lovs Bestemmelser har fundet Sted, forbliver for danske Skibe det tidligere Maalebrev i Kraft.

Til Formularen.**67. Aftt. Forslag af Udvælget:**

I Formularens Bemærkning paa Toden forandres „har ikke retslig Gyldighed som Eiendomsbeviis“ til: „kan ikke i privatretlige Forhold bruges som Adkomst-Document“.

68. Aftt. Formularen.

Formanden: Efter Aftale med Udvælgets Ordfører vil jeg finde det rigtigt at dele Forhandlingen i tre Afsnit saaledes, at det første kommer til at bestaae af § 1 alene; det andet af §§ 2—12, og det tredie af Resten af Paragrafferne og Formularen.

Jeg skal strax bemærke, at der ikke vil blive afstemt over andre Paragraffer end dem, hvortil der er stillet Endringsforslag, eller over hvilke særlig Afstemning forlanges. Jeg skal give Ordet til Ordføreren.

Ordføreren (Behmann): Det høie Things Medlemmer ville erindre, at der allerede strax ved denne Sags 1ste Behandling

blev ytret Tvivl om Hensigtsmæssigheden af det Udtryk, der i Lovforslagets § 1 var brugt for at betegne de Personer, som skulde være berettigede til at lade deres Skibe føre dansk Flag, idet disse i Lovforslaget ere betegnede som „faste danske Statsborgere“. Skøndt det nemlig endnu desværre kan være løst nok med Statsborgereskabet og Statsborgerbeviisigheden i mange Henseender, saa erkjender dog hverken vor Lovgivning eller vor Retsvidenskab noget Begreb om et løst Statsborgereskab, og Modsetningen hertil: „fast Statsborgereskab“ er saaledes ikke Noget, hvortil der kan knyttes nogen bestemt Tanke, og navnlig indeholder det ikke Noget, som kan give nogen Veiledning med Hensyn til, hvem der skulde gaae ind under samme. Men selv om det nævnte Udtryk var aldeles klart og betegnende, maatte det dog ombyttes med et andet; thi Meningen er jo ikke, at der skal være nogle danske Statsborgere, som tør føre dansk Flag, og andre danske Statsborgere, som ikke tør føre dansk Flag, saaledes, at det altsaa vilde blive Opgaven blandt de danske Statsborgere at udfinde dem, der skulde have denne Ret, og udelukke dem, der ikke skulde have den. Retten til at føre dansk Flag skal naturligtvis tværtimod tilkomme alle danske Statsborgere uden Undtagelse, og det gjælder altsaa kun om at udfinde, hvad der skal forståes ved Ordet „dansk Statsborger“. Dette Begreb har saa meget større Betydning, som det er det samme Begreb, der gjør sig gjældende i mange andre Retsforhold af den allerhøieste Betydning. Jeg skal saaledes eksempelvis kun nævne Grundloven, som jo har en Mængde Paragraffer, der tale om Borgernes Rettigheder og Pligter, og hvori der naturligtvis ikke tænkes enten paa Skatteborgere eller paa Epidborgere, men netop paa Statsborgere; det Samme gjælder om Værnepligtsloven, der knytter Værnepligten med visse Undtagelser; som have deres Stille i ganske andre Forhold, til Begrebet af „dansk Statsborgereskab“. Naar man altsaa søger at præcisere dette Begreb nærmere — Noget, hvortil der ganske vist nu i flere Retninger er al mulig Opfordring, ligesom den ærede Regjering jo allerede med Hensyn til Betingelserne for Indfødsrets Meddelelse har indbragt et i saa Henseende nyt og